

uitspraak van de week

bsa

Auteur : mr. W.A.E. Meuris
Datum : 23 januari 2019
Onderwerp : Beroep tegen status herplaatsingskandidaat bij reorganisatie
Rechtspraak : ECLI:NL:CRVB:2018:3811

Dat een collega wel met succes in beroep gaat tegen een gelijksoortige beslissing betekent niet dat de werkgever moet terugkomen op een eerder tegenover een andere werknemer genomen beslissing die rechtens is komen vast te staan.

Aan een werknemer bij de gemeente is in het kader van een reorganisatie de status van herplaatsingskandidaat toegekend. De man gaat daarin bij de administratieve rechter in beroep, maar dient zijn beroepsgronden niet tijdig in. Het verzet daartegen worden ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 4 september 2015 heeft de rechtbank het beroep van appellant tegen het besluit niet-ontvankelijk verklaard. Daarmee is de beslissing van de gemeente om de man de status van herplaatsingskandidaat toe te kennen administratief rechtelijk komen vast te staan.

Een collega van de man heeft eenzelfde besluit gehad en heeft - naar later blijkt - daartegen met succes bezwaar aangetekend. Dat maakt het dan extra zuur voor de man en hij probeert dan alsnog zijn gelijk te halen door zijn werkgever te vragen om – met verwijzing naar de beslissing in die zaak – terug te komen op dit eerder genomen ambtshalve besluit. Die beslissing in die andere zaak zou namelijk een nieuw feit zijn als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Dat verzoek wordt afgewezen en de zaak eindigt uiteindelijk bij de Hoge Raad.

Hoge Raad

De Raad toetst aan de hand van de aangevoerde beroepsgronden of het bestuursorgaan zich terecht, zorgvuldig voorbereid en deugdelijk gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat er geen nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden zijn. Als het bestreden besluit die toets doorstaat, kan de Raad niettemin aan de hand van de beroepsgronden tot het oordeel komen dat het bestreden besluit evident onredelijk is (zie onder meer de uitspraak van 27 december 2016, ECLI:NL:CRVB:2016:5115).

In dit geval is geen sprake van een herhaalde aanvraag na een eerder afwijzend besluit, maar van een verzoek om terug te komen op een ambtshalve genomen besluit. Artikel 4:6 van de Awb is strikt genomen dan ook niet van toepassing, maar het hiervoor omschreven toetsingskader is wel van overeenkomstige toepassing.

Ingevolge vaste rechtspraak vormt de inhoud van inmiddels tot stand gekomen jurisprudentie op zichzelf geen grond voor het doorbreken van het rechtens onaantastbaar zijn van besluiten. De situatie die in dit geval aan de orde is, is niet wezenlijk anders. De man beroept zich er op dat een

uitspraak van de week

collega in een in zijn ogen vergelijkbare situatie, met succes een rechtsmiddel tegen het desbetreffende, jegens haar genomen besluit, heeft aangewend.

Dat gegeven doet er, wat er overigens ook van die vergelijkbaarheid zij, niet aan af dat de man in beroep tegen de jegens hem genomen beslissing op bezwaar de beroepsgronden niet tijdig heeft ingediend, waardoor dit beroep niet-ontvankelijk is verklaard. Anders gezegd maakt herroeping van een jegens een individuele betrokkene genomen besluit niet dat het bestuursorgaan ten aanzien van alle anderen die zich in een mogelijk vergelijkbare situatie hebben bevonden, gehouden is om na een beroep op artikel 4:6 van de Awb te beoordelen of er aanleiding is om eenmaal rechtens onaantastbaar geworden besluitvorming te herzien.

Het college heeft zich dus met juistheid op het standpunt gesteld dat van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld onder 4.1 in dit geval geen sprake is. Verder ziet de Hoge Raad geen grond voor het oordeel dat het bestreden besluit evident onredelijk is.

De oorspronkelijk genomen beslissing blijft mitsdien staan.